

IZVOD IZ ZAPISNIKA

Sa 20. sjednice Zajedničke Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sastavljen dana 18. studenoga 2015

Za tajnicu Komisije imenuje se Maja Aralica.

Pitanje uz članak 59.

„Molimo pojašnjenje na koji način primijeniti tumačenje br. 21/59 od 31. listopada 2012. godine koje glasi:

Ako je udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada u jednom smjeru veća od 2 km, a u drugom manja od 2 km, službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza ako ne može kao pješak koristiti rutu kraću od 2 km prema uređenom pješačkom putu (ulice s uređenim pločnikom, pješačke zone, stepenice, pješački pothodnici i nathodnici, pješački prijelazi) između adrese rada i mjesta stanovanja. U tom slučaju službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza u oba smjera.

Naime, nije jasno na koji način utvrditi da li rutu u smjeru koji ima više od 2 km od adrese stanovanja do adrese rada, službenik ili namještenik može prijeći pješice prema uređenom pješačkom putu, kada je prema planeru putovanju HAK-a moguće kao kategoriju prijevoza izabrati jedino motorna vozila.

Također nije jasno da li se, sukladno tom tumačenju, smatra da službenik nema pravo na naknadu troškova prijevoza ukoliko je u jednom smjeru, kao najkraća ruta uz korekciju za jednosmjerne ulice, uređene pješačke nathodnike i pothodnike, utvrđeno da ima manje od 2 km, neovisno o drugom smjeru koji ima više od 2 km bez korekcije za jednosmjerne ulice?“

Vezano uz navedeno pitanje, Komisija upućuje na tumačenja br. 21/59 od 31. listopada 2012., br. 46/59 od 30. studenoga 2012. i br. 47/59 od 30. studenoga 2012.

Pitanje uz članak 33.

„Upisala sam doktorski studij, koji traje 3 godine. Prva godina sastoji se od individualnog programa (konzultacije s mentorom) te nastave koja se sastoji od seminara, radionica, tematskih konferencija i konzultativne nastave. Potrebno je biti na najmanje 75% nastave, što zahtijeva odsustvo s posla 2-3 dana mjesečno. U drugoj i trećoj godini nema klasične nastave, već studenti imaju konzultativnu nastavu s mentorom, ovisno o znanstvenim i istraživačkim potrebama studenta. Dakle, cijeli studij nema nijedan ispit u klasičnom smislu, nego su ispiti zamijenjeni ispunjavanjem navedenih uvjeta za svaku godinu. S obzirom da na tom studiju nema ispita u klasičnom smislu, nego su umjesto ispita seminari, radionice, konferencije, kojima treba nazočiti i koji se vrednuju kao ispit, zanima me imam li pravo na plaćeni dopust u dane u koje su organizirane radionice, seminari, konferencije. Smatram da odredbe članka 33. Kolektivnog ugovora treba tumačiti teleološki, s obzirom na njihovu svrhu, a to je plaćeni dopust za potrebe uspješnog završetka studija.“

U vezi s navedenim pitanjem Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 6/33

Sukladno članku 33. stavku 2. alineji 1. Kolektivnog ugovora službenik i namještenik za vrijeme školovanja, osposobljavanja ili usavršavanja za vlastite potrebe, ima pravo na 1 dan plaćenog dopusta za svaki ispit po predmetu.

Nazočnost seminarima, radionicama, tematskim konferencijama i konzultativnoj nastavi ne smatra se ispitom u smislu članka 33. stavka 2. alineje 1. Kolektivnog ugovora pa stoga službenik i namještenik nema pravo na plaćeni dopust u dane kada su bili organizirani ti oblici nastave.

Pitanje uz članke 41. i 76.

„a) Zanima me da li je poslodavac povrijedio odredbu članka 76. stavka 3. Kolektivnog ugovora, jer mi u rješenju o rasporedu na niže radno mjesto nije utvrdio plaću prema dosadašnjem rješenju, koja je za mene povoljnija, iako mi je u vrijeme donošenja rješenja nedostajalo manje od 5 godina do ostvarenja uvjeta za starosnu mirovinu.

b) Zašto mi se u radni staž iz članka 41. stavka 2. Kolektivnog ugovora ne priznaje radni staž ostvaren u BiH u razdoblju od 18. srpnja 1988. do 25. lipnja 1992. godine, iako je taj staž ostvaren u organima uprave i upisan u radnju knjižicu. „

U vezi s pitanjem pod a) Komisija upućuje na tumačenja br. 1/76 od 12. studenoga 2012. i br. 2/76 od 20. svibnja 2014. te daje tumačenje br. 3/76

Tumačenje br. 3/76

Pravo na zadržavanje povoljnije plaće iz članka 76. stavka 3. Kolektivnog ugovora odnosi se isključivo na državnog službenika ili namještenika kod kojeg postoji neposredna opasnost od nastanka invalidnosti, sukladno nalazu i mišljenju nadležnog tijela Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, a kojem nedostaje najviše 5 godina života do ostvarenja uvjeta za starosnu mirovinu i to samo u slučaju kada je čelnik tijela dužan, uzimajući u obzir nalaz i mišljenje ovlaštene osobe odnosno tijela, u pisanom obliku ponuditi službeniku ili namješteniku drugo radno mjesto, čije je poslove on sposoban obavljati.

U vezi s pitanjem pod b) Komisija upućuje na tumačenje br. 1/41 od 30. studenoga 2012. godine.

Pitanje uz članak 56.

„Na koji se način tretiraju sati koji zbog potrebe posla i po nalogu poslodavca provedemo na putu, odnosno da li se ti sati trebaju evidentirati i platiti ili koristiti kao slobodni dani?“

U vezi s navedenim pitanjem Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 13/56

U slučaju upućivanja državnog službenika na službeni put ili terenski rad, njegovo radno vrijeme bi se utvrđivalo prema njegovom stvarno utvrđenom redovitom radnom danu, a ako bi na službenom putu odnosno terenskom radu stvarno radio duže od utvrđenog radnog vremena, radilo bi se o prekovremenom radu, te bi on ostvario pravo na povećanu plaću za stvarno odrađene sate prekovremenog rada.

Međutim, pri upućivanju državnog službenika na službeni put odnosno terenski rad, poslodavac bi u svakom slučaju morao voditi računa da mu, ne uračunavajući pri tome vrijeme provedeno na putu, osigura pravo na odmore u minimalnom trajanju koje propisuje Zakon o radu i Kolektivni ugovor.

Dakle, poslodavac bi službeniku bio dužan osigurati odmore u minimalnom trajanju nakon povratka sa službenog puta odnosno terenskog rada.

Pitanje uz članak 56.

„Upućeni smo na rad izvan stalnog mjesta rada i boravka, svaki dan putujemo u mjesto udaljeno 16 km i na terenu provodimo više od 8 sati dnevno. Ostvarujemo li pravo na dodatak za rad na terenu ili neki drugi dodatak sukladno Kolektivnom ugovoru?“

U vezi s navedenim pitanjem Komisija upućuje na tumačenje br. 4/56 od 16. prosinca 2013.

Pitanje uz čl. 59.

„Pitanje vezano za pravo na isplatu nadoknade troškova prijevoza od 1. prosinca 2012. do ponovnog ostvarivanja prava na naknadu troškova obzirom na tumačenje br. 6/59.“

U vezi s navedenim pitanjem Komisija ističe da tumačenje br. 6/59 i 83/59 nisu u koliziji. Tumačenjem br. 83/59 nije mijenjano tumačenje br. 6/59, već je, u konkretnom slučaju, dano tumačenje da se ne radi o notornoj činjenici da je navedena udaljenost manja od 2 km.

Pitanje uz čl. 56.

„Da li se službeniku pravosudne policije, koji prema dnevnom rasporedu rada dolazi na posao u kaznionicu, odakle se radi obavljanja poslova osiguranja zatvorenika upućuje na rad na terenu u drugo mjesto rada, te se potom vraća u kaznionicu iz koje je upućen, u radno vrijeme ubraja cijelo vrijeme koje je službenik proveo od dolaska na posao u Kaznionicu do vremena kada se razdužio, odnosno kada je završio njegov dnevni raspored rada?“

U vezi s navedenim pitanjem Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 14/56

Službeniku ili namješteniku, koji prema dnevnom rasporedu rada dolazi na posao u kaznionicu, odakle se radi obavljanja poslova osiguranja zatvorenika upućuje na rad na terenu u drugo mjesto rada, te se potom vraća u kaznionicu iz koje je upućen, u radno vrijeme

ubraja se cijelo vrijeme koje je službenik proveo od dolaska na posao u Kaznionicu do vremena kada se razdužio, odnosno kada je završio njegov dnevni raspored rada.

U tom slučaju radi se o organiziranom upućivanju na rad na terenu.

Pri tome službeniku pripada pravo na dodatak na plaću za prekovremeni rad pod uvjetima iz čl. 44. i 56. st. 9. KU, te pravo na dodatak za rad na terenu pod uvjetima iz članka 56. KU.

Pitanje uz članke 8. i 12.

„Da li se u slučaju kada su službenici tijekom redovnog tjednog rasporeda radnog vremena od ponedjeljka do petka dobili obavijest o potrebi ispomoći drugoj Policijskoj upravi u istom tjednu radi o prekovremenom radu?“

Komisija zaključuje da je potrebno od podnositelja upita zatražiti preciziranje koju odredbu KU treba tumačiti.

Pitanje uz članak 55.

„Pitanje vezano za pravilan izračun dnevnica povodom višednevnih službenih putovanja u konkretnom slučaju.“

U vezi s navedenim pitanjem Komisija daje sljedeći odgovor:

Kod izračuna prava na dnevnicu u obzir se uzima cijelo putovanje, a ne svaki dan zasebno sukladno kriterijima iz čl. 55.st.8. Kolektivnog ugovora.

U preostalom dijelu pitanja Zajednička komisija navodi da nije nadležna za rješavanje pojedinačnih slučajeva. U konkretnom slučaju traži se obračun izračuna dnevnica za vrijeme službenog putovanja – to je posao nadležnog računovodstva.

Pitanje vezano uz članak 59. st.11.

„Da li je u slučaju kada je službenicima rješenjem utvrđeno pravo na naknadu troškova prijevoza na posao i s posla kupnjom mjesečne karte, i koja karta je stvarno kupljena (u konkretnom slučaju od strane poslodavca), službenik i namještenik u obvezi deponirati kupljenu kartu kod javnog prijevoznika za vrijeme bolovanja ili drugog neplaniranog izbivanja s posla tijekom mjeseca?“

U vezi s navedenim pitanjem Komisija daje sljedeći odgovor:

Kolektivnim ugovorom nije predviđena obveza deponiranja kupljene karte kod javnog prijevoznika za vrijeme bolovanja ili drugog neplaniranog izbivanja s posla tijekom mjeseca.

Pitanje vezano uz članak 78.

„Sukladno tumačenju Zajedničke komisije 1/78 od 4. srpnja 2014. godine, službenik nema pravo na pravnu pomoć u postupcima koji su protiv njega pokrenuti od strane nadležnog državnog odvjetništva jer se državno odvjetništvo ne smatra trećom osobom u smislu članka 78. Kolektivnog ugovora.

Obzirom da je člankom 133. Kaznenog zakona propisano da se za kazneno djelo zlostavljanja na radu progoni po prijedlogu pošiljatelj upita traži tumačenje da li je poslodavac službeniku dužan osigurati pravnu pomoć u slučaju da se:

- postupak vodi od strane državnog odvjetništva po prijedlogu stranke;
- postupak vodi po privatnoj službi za kazneno djelo iz članka 133. Kaznenog zakona;
- postupak vodi po privatnoj tužbi za drugo kazneno djelo.“

U vezi navedenih pitanja Komisija upućuje na tumačenje broj 1/78 od 04. srpnja 2014. godine i daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/78

Službeniku je poslodavac dužan osigurati pravnu pomoć u postupcima koji su protiv službenika pokrenuti od strane trećih osoba zbog obavljanja poslova i zadataka koji su mu u opisu radnog mjesta, osim ako se za isti slučaj pred službeničkim sudom vodi postupak protiv službenika te je u tom postupku proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti.

Državno odvjetništvo se u tom smislu ne smatra trećom osobom, a na osiguranje pravne pomoći nema nikakvog utjecaja niti to da li je postupak koji vodi državno odvjetništvo pokrenut po prijedlogu stranke ili po službenoj dužnosti.

Kolektivni ugovor pravo na pravnu pomoć jamči u svim postupcima pokrenutim od strane trećih osoba, dakle neovisno o kojem se kaznenom djelu radi.

Pitanje uz čl. 54.

„Uz zahtjev za priznavanje prava iz članka 54. st.1. podstavka 2. Kolektivnog ugovora priložila je pravomoćno rješenje o priznavanju prava na invalidsku mirovinu HZMO-a od 16. 10.2009. godine iz kojeg je vidljivo da je kod osiguranika nastala opća nesposobnost za rad.

Pitanje glasi:

a) da li se pravomoćno rješenje HZMO-a o priznavanju prava na invalidsku mirovinu zbog nastanka opće nesposobnosti za rad supružnika može smatrati odgovarajućom dokumentacijom?

b) da li je nastupila zastara u pogledu ostvarivanja prava na pomoć iz čl 54. KU budući je priloženo rješenje postalo pravomoćno 11.11.2009. godine?“

U vezi pitanja pod a) Komisija upućuje na tumačenja broj:

3/54 od 13. lipnja 2014. godine

10/54 od 3. lipnja 2014. godine

11/54 od 3. lipnja 2014. godine

15/54 od 26. rujna 2014. godine

U pogledu pitanja pod b) Komisija daje sljedeći odgovor:

Vežano za konkretno pitanje zastare kako Kolektivnim ugovorom nije reguliran taj institut Komisija upućuje na opći propis koji regulira prava iz rada.

Pitanje uz članak 9. stavka 1. točke 4.

„Da li se pod samohranim roditeljem smatra osoba kojoj su u brakorazvodnoj parnici pripala djeca? Da li to podrazumijeva i razvedenu osobu koja ipak prima od bivšeg supružnika alimentaciju, ali dijeli skrbništvo? Moli da Komisija razmisli o samoj intenciji predmetne odredbe.“

U vezi ovog pitanja Komisija upućuje na tumačenje broj 8/19 od 19. ožujka 2015. godine

Pitanje uz članak 56.

„Da li se vrijeme putovanja kod organiziranog upućivanja na rad na terenu ubraja u stvarno odrađene sate samo kad su službenici i namještenici upućeni na osiguranja utakmica i preprate, ili su ti poslovi/ aktivnosti samo neki od mogućih primjera?“

U vezi s navedenim pitanjem Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje br. 15/56

Ukoliko se službenici i namještenici upućuju organizirano na rad na terenu, u stvarno odrađene sate ubraja se i vrijeme putovanja do mjesta rada na terenu kao i vrijeme putovanja provedeno na povratku od mjesta rada na terenu pri čemu su osiguranje utakmica i preprata navedeni kao primjeri poslova/aktivnosti i nema osnove ograničiti ovo samo na pojmove navedene kao primjere u tekstu članka 56. stavka 9. Kolektivnog ugovora.

Da bi se sati putovanja uračunali u stvarno odrađene sate osim što se mora raditi o organiziranom putovanju, upućivanje na teren, rad na terenu i povratak s mjesta rada moraju predstavljati kontinuitet.

Ako je službenicima i namještenicima koji su upućeni na rad na terenu pri tome osiguran adekvatan smještaj u objektu u kome se vrši primopredaja/otprema službe, vrijeme organiziranog putovanja od mjesta primopredaje službe do mjesta rada te vrijeme povratka u objekt gdje su smješteni treba uračunati u stvarno odrađene sate.

PREDSJEDNIK KOMISIJE

Edin Sarajlić v.r.